

[Ministeren for handel, industri og søfart.] med en vognpark, der bliver ældre og ældre og kun bliver fornyet i et sådant omfang, at det svarer rundt regnet til 20-25 pct. af, hvad der ville være naturligt. Der bliver et akkumuleret behov, som en skønne dag må give anledning til sådanne vanskeligheder og urimeligheder, at man bliver nødt til at tage hele spørgsmålet op. Vurderingen af, hvad der er nødvendigt, adskillelsen mellem, hvad der er nødvendigt af hensyn til hele omsætningen her i landet, herunder hele den naturlige transport, og hvad der er luksus, adskillelsen mellem varebiler og lastbiler på den ene side og personbiler på den anden side, er meget vanskelig.

Jeg havde for nogen tid siden i folketinget anledning til at fremsætte forskellige bemærkninger om vor betalingsbalance. Det er jo således, at vi for indeværende år må regne med et underskud på 600 mill. kr. Dette underskud mindskes naturligvis ved den Marshallhjælp, der ydes, men når det kommer til stykket, er der dog et forbrug udover, hvad der produceres her i landet. Der er altså en meget stor manko i den henseende, og spørgsmålet er, om der bliver mulighed for at anvende et så forholdsvist stort beløb, som der skal til for at klare det øjeblikkelige behov både for lastbiler, for varebiler og for personbiler. Det er i og for sig ikke tilstrækkeligt at sige, at man kunne nøjes med at frigive de små vogne. De små vogne vil i mange henseender naturligvis være fuldt tilstrækkelige for den brug, som den pågældende køber skal gøre af dem, men man kommer ikke udenom, at de små vogne i mange tilfælde — og det har desværre også vist sig ved fordelingen af bilerne og de indkøb, der foretages — viser sig at være uegnede til forskellige formål, navnlig til hård kørsel, således at det i mange henseender er en dårlig økonomisk anvendelse af de midler, vi måtte have til import af biler, at tvinge hele forbruget ind på små vogne.

Jeg skal vel vare mig for på nuværende tidspunkt at sige noget om, hvilke muligheder der foreligger for hel eller delvis frigivelse af importen af biler. Udsigterne til en ændring i denne henseende er i øjeblikket ikke altfor store, men jeg kan sige, at vi i ministeriet praktisk talt hver dag

arbejder med dette spørgsmål, og hvis det overhovedet viser sig gørligt, vil denne mulighed naturligvis blive fremmet.

Med disse bemærkninger mener jeg at have besvaret de vigtigste af de stillede spørgsmål. Jeg takker for velvillig modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Landstingets næste møde afholdes i dag kl. 14⁵⁵ med følgende dagsorden:

Eventuelt: anden behandling af:

Forslag til lov om forlængelse af lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

Mødet hævet kl. 14⁵¹.

15. møde.

Onsdag den 31. oktober kl. 14⁵⁵.

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 120).